

در دوره نوپایی، بچه‌ها همزمان با رشد عمومی و آشنایی بیشتر با محیط اطراف به کشف نقاط مختلف بدن خود پرداخته و در می‌یابند که لمس بعضی از نقاط بدن با لذت همراه است. خود ارضایی در کودکان چیزی بیش از کنجکاوی در مورد اندامهای جنسی است و ممکن است کودک یکبار در هفته و یا گاهی حتی تا چندین بار در روز به آن پردازد.

کودک با تکرار این رفتار و تحریک اندام تناسلی خود به احساسات لذت بخشی دست خواهد یافت. حرکاتی مانند خوابیدن روی شکم و مالیدن خود به زمین یا عروسک و سایر اشیا (بویژه دختر بچه‌ها) بسیار معمول است و ممکن است کودک در دوره‌های استرس و خستگی به آن پردازد و یا با دست، اقدام به تحریک اندام جنسی خود نماید.

خودارضایی در سنین ۲ تا ۳ سالگی شایعتر است و در میان دختران بیش از پسران دیده می‌شود. معمولاً بصورت ناگهانی آغاز می‌شود و والدین، پسر بچه‌ها را در حالت کشیدن آلت و دختر بچه‌ها را در حال مالیدن ناحیه تناسلی غافلگیر می‌کنند. کودک ممکن است گر گرفته و عرق کرده به نظر برسد و در حال خر خر کردن باشد و یا تنفس نامنظمی داشته باشد. و یا در یک وضعیت خاص مثل خم شدن روی چیز

خاصی و یا مالیدن خود روی اشیا و یا عروسک غافلگیر شود و یا در حالت چمباتمه نشسته باشد .

ممکن است بیمار به نظر برسد و یا حالت‌های عصبی شبیه به تشنج را از خود نشان دهد. این رفتار ممکن است تا زمانی که کودک از استرس رهایی بیابد، ادامه یابد اما معمولاً کاملاً برطرف نمی‌شود. و بعضی از کودکان این رفتار را تا ۶-۵ سالگی در خلوت خود ادامه می‌دهند. و ممکن است در زمان بلوغ با افزایش هورمون‌های جنسی شدت پیدا کند.

مادری که کودکش را در این وضعیت غافلگیر میکند باید از رفتارهای ترساننده و خشن پرهیز کند. البته تشخیص سایر علل تحریک‌پذیری دستگاه تناسلی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. وجود کهیر و یا ترشحات بد بو در ناحیه تناسلی از مواردی است که باید در نظر گرفته شود. و یا سایر علل منجر به تحریک‌پذیری این عضو، که می‌تواند از بروز عفونت‌های ادراری دختران تا بعضی از عفونت‌های قارچی (مثلاً کاندیدا) متفاوت باشد.

خود ارضایی در کودکان عصبی و گوشه‌گیر نیز بسیار مشاهده می‌شود. سوالات بسیاری در مورد علل این رفتار کودکان همچنان بی‌پاسخ مانده‌اند ولی مسلم آن است که این پدیده در این سنین به نظر بی‌ضرر می‌رسد. (و برخلاف عقیده عوام باعث کور و یا دیوانه شدن بچه در آینده نخواهد شد). والدین این رفتار را باید به عنوان بخشی از مراحل رشد و نمو کودک بپذیرند و با آن بصورت طبیعی برخورد کنند.

زمینه‌های فرهنگی و مذهبی خانواده نیز باید در نظر گرفته شود. کسب تاریخچه‌ای در مورد زمان و محل خود ارضایی و نحوه پاسخگویی والدین به این رفتار کودک مفید می‌باشد. والدین باید از رفتارهای ترساننده و خشن منع شوند زیرا ممکن است کودک را به سایر رفتارهای مضر وادار کند.

نیازی نیست که مادر هر وقت می بیند بچه دستهایش را به سمت ناحیه تناسلی می برد، دستهای او را چک کند و مثلاً بگوید: دستها تو بیار بالا بینم. و یا او را از دمر خوابیدن و خوابیدن روی شکم منع کند. بلکه پرت کردن حواس کودک از این رفتار و مشغول کردن او به کارهایی که دستهایش را مشغول نگه می دارد، توصیه می شود. کودک باید بفهمد که این رفتار جامعه پسند نبوده و نباید آن را تکرار کند. این ادراک باید در محیطی آرام و بدون ترس ایجاد شود.

همچنین چون خستگی و تنهایی و بی توجهی علت شایعی برای این رفتار در کودک است مادر می تواند وقت بیشتری برای او گذاشته و او را بیشتر در آغوش بگیرد. با این حال این رفتار نیز نباید جنبه تشویق پیدا کند. زیرا کودک ممکن است برای جلب توجه و محبت مادر شروع به آغاز این رفتار نماید.

اگر همچنان این رفتار کودک ادامه پیدا کرد مادر باید ناحیه تناسلی کودک را برای بررسی موارد غیر طبیعی مورد معاینه قرار بدهد. اگر مورد خاصی دیده نشد، می تواند به پزشک مراجعه کند چون ممکن است مواردی مانند سواستفاده جنسی دلیل ادامه رفتار کودک باشد. با این حال در اغلب موارد علت خاصی برای این پدیده یافت نمی شود.

در موارد زیر مشورت پزشکی ضروری است:

کودک به خودارضایی در مکانهای عمومی ادامه بدهد.

مادر فکر می کند کودک این رفتار را از فردی دیگر آموخته است.

کودک سعی کند دیگران را تحریک کند.

تکرار رفتار و طول کشیدن تا ۵-۶ سالگی

منبع :

درسنامه اختلالات جنسی تالیف: دکتر شایسته جهانفر، میترا مولائی نژاد , سلامت نیوز
به نقل کودک فردا

لینک مطلب:

<http://313fadaii.blog.ir/post/%D8%AE%D9%88%D8%AF-%D8%A7%D8%B1%D8%B6%D8%A7%DB%8C%DB%8C-%D8%AF%D8%B1-%DA%A9%D9%88%D8%AF%DA%A9%D8%A7%D9%86>